

indbragte i det ærede Thing det Udkast til Lov angaaende Bygningsvæsenet i Kjøbenhavn, som senere under 17de Marts 1856 blev ophøiet til Lov, blev der udtalt en temmelig stærk Misbilligelse af, at dette Lovudkast ikke omfattede hele det Terrain, som den Commission, der havde forberedt Loven og udarbejdet det oprindelige Udkast til Loven, havde foreslaaet inddraget under Loven. Det vil nemlig være i det ærede Things Grundring, at dette Udkast, saaledes, som det kom fra Commissionen, indbefattede hele det Terrain, der laa indenfor den ældre Demarcationslinie, selgelig ogsaa den Deel af Amtets Grund, som laa indenfor denne Linie, og altsaa en større, eller i alt Fald en væsentlig Deel af det Terrain, som denne Lov, der nu er under Forhandling, angaaer. Ministeriet fandt imidlertid Betænkelse ved at give dette Udkast et saa stort Omraade, som der var foreslaaet, ikke fordi Ministeriet jo erkjendte, at der trængtes til en fuldstændig Bygningslov for det omhandlede District, og navnlig en Bygningslov af væsentlig det samme Indhold, som den, der var paatænkt for Kjøbenhavn, men der var i dette Udkast forskellige Bestemmelser, som gjorde, at Ministeriet fandt en saadan Indlemmelse af Amtets Grunde under Bygningsforholdene i Kjøbenhavn betænkkelig, og det var da navnlig den Bestemmelse i Udkastet, som gif ud paa, at Beboerne paa det Terrain, der hørte til Amtets Grund, skulde, hvad Bygningsvæsenet angik, henlægges under Kjøbenhavns Jurisdiction, og altsaa Beboerne forsaavidt drages fra deres Børnething. Nu kunde Ministeriet vel ved Forandringer i Loven have høvet denne Betænkelse, men Ministeriet troede ikke at burde foretage disse uden efter foreløbige Forhandlinger med de vedkommende communale Autoriteter, men saafremt dette skulde skee, frygtede man for, at der dertil vilde medgaae saa lang en Tid, at man ikke vilde kunne fremme Loven saa hurtigt, som ellers vilde have været Tilfældet, og at Udkastet navnlig ikke vilde kunne blive forelagt den da foreslaaende Rigsdag, nemlig Sessjonen for 1855—56. Ministeriet fandt det derfor rettest at affatte Loven saaledes, at den alene gjaldt Kjøbenhavn og Kjø-

benhavns udenbyes Grunde, idet man dog uopholdelig og samtidigt med Lovens Forelæggelse for Rigsdagen traf Foranstaltning til, at der blev udarbejdet en særegen Byggeslov for det District, som denne Lov, der nu er under Forhandling, angaaer. Den Side her i Thinget, hvorfra Misbilligelse var udtalt, troede imidlertid, om end med Uvillie og ligesom modstræbende, at burde lempe sig efter den Udtalelse, der havde fundet Sted fra Ministeriets Side; der blev derfor ikke inddiskuteret paa, at Udkastet i dette Punkt skulde forandres, og Loven blev altsaa indskrænket til at gjælde alene for Kjøbenhavn og Kjøbenhavns udenbyes Grunde. Da denne Misbilligelse af den af Regjeringen foretagne Indskrænkning i Lovens Omraade ikke fandt Modsigelse i det ærede Thing, maatte Regjeringen saaledes antage, at det høitærede Thing var stemt for en Byggeslov for Frederiksberg, navnlig den Deel af Frederiksberg Sogn, som det tidligere var paatænkt at undergive samme Regler, som Bygningsloven for Kjøbenhavn indeholdt. Allerede med Hensyn hertil maatte det forekomme mig uventet, at man nu, efterat to Aar ere gaaede og altsaa Forholdene have gjort det end mere paatrængende nødvendigt, at en Bygningslov udkom, vil foreslaae, at dette Lovudkast stilles i Bero, og at det altsaa udsættes endnu længere med at træffe Foranstaltninger i den omhandlede Retning; men mere paafaldende bliver dette Forslag, naar man tager Hensyn til, hvilken Behandling Sagen senere har været undergiven, og de Udtalelser, der under denne Behandling have fundet Sted. Den, til hvem Ministeriet henvendte sig om at faae et Udkast til en Bygningslov for det paagældende District udarbejdet, var vedkommende Retsbetjent; han udarbejdede et fuldstændigt Udkast til en Bygningslov for Districtet.

Dette Lovudkast blev forelagt vedkommende Sogneforstanderskab; det blev forelagt Amtsrådet og har senere været forelagt flere sagskyndige Autoriteter. I Henhold til de Udtalelser, som under denne Sagens Behandling have fundet Sted, maa Ministeriet antage, at det er en almindelig Mening i det paagældende District, at der trænges til en Byggeslov for